

**Prof. dr NIKOLA RAPAJIĆ
(1911.—1986.)**

Prof. dr Nikola Rapajić preminuo je 26. 11. 1986. godine u 76. godini života. Njegovom smrću poljoprivredna znanost i cijela agronomski struka izgubila je jednog od svojih velikana, koji je dao nezaobilazan doprinos cje-lokupnom razvoju poljoprivrede.

Prof. Rapajić rođen je u Kompolu kod Titove Korenice, 15. 10. 1911. godine. U Korenici je završio osnovnu školu i niže razrede gimnazije, dok je više razrede završio u Sušaku gdje je maturirao 1930. godine. Poslije mature upisao se na Poljoprivredno-šumarski fakultet, gdje je diplomirao 1937. godine. Tokom studija pripadao je naprednom studentskom pokretu. Naročito je bio aktiv u studentskom udruženju »Svjetlost« i u naprednom kulturno-ekonomskom društvu »Seljačko kolo«. Pripravnički staž obavio je 1939. godine na dobru Poljoprivredne škole i kod sreskog agronoma u Slavonskoj Požegi. Nakon toga, 1939. godine postavljen je za sreskog agronoma u Grčacu, gdje ostaje do okupacije naše zemlje, kada napušta službu.

U Narodnooslobodilačkoj borbi sudjeluje od 1941. do 1945. godine. Tokom rata obavljao je brojne, odgovorne dužnosti. Od rujna 1943. godine rukovodi organizacijom poljoprivrede na oslobođenim područjima Hrvatske, član je Ekonomskog odjela ZAVNOH-a i predstojnik odjela narodnog gospodarstva. Pomoćnik je povjerenika za poljoprivredu ZAVNOH-a, pomoćnik ministra poljoprivrede i šumarstva. Uz to je vijećnik ZAVNOH-a i član privremenog odbora za sređivanje zadružarstva.

Poslije rata (1945—1947), u svojstvu pomoćnika ministra poljoprivrede i šumarstva, neumorno radi na osnivanju, organizaciji i izgradnji poljoprivrednih institucija- kao što su: poljoprivredne, proizvodne organizacije (dobra i zadruge), organizacije za mehanizaciju poljoprivrede, operativna poljoprivredna služba, sjemenska služba, naučne ustanove, izdavačka djelatnost, i upravne službe uključujući i Ministarstvo poljoprivrede i šumarstva. Nakon toga odlazi za direktora Poljoprivrednog tehnikuma u Nove Dvore, a zatim u Centralnom komitetu KPH (1949—1959) radi kao instruktur komisije za selo, te kadrovske uprave (zadužen za visoke škole i naučne ustanove).

Na Poljoprivredno-šumarskom fakultetu, odnosno Poljoprivrednom fakultetu u Zagrebu radi od 1951. do 1972. godine (kada odlazi u zasluženu mirovinu). Počeo je kao stariji asistent, a zatim nastavnik-predavač. Nakon obranjene disertacije i održanog habilitacionog predavanja, izabran je 1958. god. za docenta, pa potom za izvanrednog i redovnog profesora.

Pored velike obaveze u nastavi obavljao je i ove važnije funkcije: predstojnik Zavoda za organizaciju poljoprivrednog poduzeća, starješina Poljoprivredno-ekonomskog odsjeka (čijim je zauzimanjem ovaj odsjek i osnovan), prodekan i dekan Poljoprivrednog fakulteta u Zagrebu.

Prof. Rapajić ostavlja iza sebe vrlo opsežno, pisano djelo koje se sastoji od pet knjiga i jednih skripata, nekoliko desetaka znanstvenih radova, dok broj stručnih i stručno-popularnih radova prelazi brojku sto.

Referatima ili diskusijama sudjelovao je na mnogobrojnim znanstvenim i stručnim skupovima u zemlji i inozemstvu. Zasluzni je član Saveza poljoprivrednih inženjera i tehničara. Bio je njegov dugogodišnji predsjednik, a njegovom zaslugom ovaj Savez (odnosno Društvo agronoma) obnovljen je 1950. godine. Njegova članska knjižica Društva agronoma nosi redni broj 1.

Za svoj rad prof. Rapajić dobio je brojna priznanja među kojima treba istaći ova: Partizanska spomenica 1941, Orden bratstva i jedinstva prvog reda, Orden zasluge za narod trećeg reda, Orden za hrabrost, Orden Republike sa srebrnim vijencem.

Neka je vječna slava i hvala prof. dr Nikoli-Nikici Rapajiću

Dr Petar Karoglan